

Οι τρεις «μάχες» των Θερμοπυλών

Συνεργασία:
Γιάννα Μαυράκη - Παύλος Θεοδωρακόπουλος

Πάλι καλά που το θυμήθηκαν. Αλλά κάλλιο αργά παρά ποτέ. Μέσα στον Αύγουστο τρεις φορές γιορτάσαμε τις Θερμοπύλες. Μία οι ελληνοθήρησκοι, την 1η Αυγούστου, δεύτεροι οι ακροδεξιοί της Χρυσής Αυγής («γιατί χαιρέται ο κόσμος και χαμογελά πατέρα») και τρίτη η ελληνική Πολιτεία τη Δευτέρα, 31 Αυγούστου. Η αλήθεια είναι ότι μέχρι πρότινος, στις Θερμοπύλες εκτός από τους τουρίστες, σταματούσαν οι νταλικέρηδες και ξαλάφρωναν, είναι και η τοποθεσία ό,τι πρέπει, με κυπαρίσσια και δασύλλιο και βόλευε τις σωφεράντζες. Άραζαν τις νταλικές να κάνουν την ανάγκη τους, σάμπως υπήρχε και κανένας να τους μαζέψει; Άλλωστε δεν ξέρουν οι άνθρωποι ότι ο τόπος εκεί είναι ιερός, ως ιερά έμαθαν κάποια άλλα πράγματα, που έχουν μέσα μόνο Ιερουσαλήμ και Ιορδάνη ποταμό και λίμνη της Τιβεριάδος. Τέλος πάντων...

ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ (κατά την κατάθεση του στεφανιού)

Σε 'σας που σκοτώσατε τον εαυτό σας κατακερματίζοντας εκείνο το κομμάτι που αποβλέπει μόνο στη δική σας επιβίωση και στη διάσωση του δικού σας τομαριού.

Σε 'σας που περιφρονήσατε τον θάνατο και με τις πράξεις σας φθάσατε στο τέλειο .

Σε 'σας που αγκαλιαστήκατε , όχι για τη δόξα ούτε για τη δική σας σωτηρία αλλά ο ένας για τον άλλο και όλοι μαζί για όσα περικλείει η Ελλάδα .

Σε 'σας που κάτω από το λάβαρο της ελληνικής συνειδήσης

συσπειρωθήκατε στο πλευρό του Λεωνίδα και βαδίσατε ατρόμητοι να συγκρουσθείτε με τον χάροντα.

Σε 'σας που νικήσατε ακόμα και τους θεούς αφού μπορέσατε να δώσετε το μόνο που διαθέτετε , τη ζωή σας

ενώ οι θεοί στερούνται αυτής της χαράς ως αθάνατοι .

Σε 'σας που το μισό εισιτήριό σας έμεινε αζήτητο ως εισιτήριο του θανάτου

που ξέρει να πετοσκοβεί και να μην σπλαχνίζεται κανέναν.

Σε 'σας που επί εξακόσια χρόνια δεν επιτρέψατε να δουν οι σπαρτιάτισσες γυναίκες καπνό από φωτιές του εχθρού .

Σε 'σας καταθέτουμε αυτό το ταπεινό στεφάνι και μαζί έναν όρκο όπως έκανες τότε εσύ Λεωνίδα .

Μα τον Δία ,μα τη προστάτιδα Αθηνά και την ορθία Αρτέμιδα

μα τις Μούσες κι όλους τους θεούς και ήρωες που υπερασπίστηκαν την Ελλάδα δίνουμε όρκο ιερό ότι

δεν θα ξεχάσουμε ποτέ την θυσία σας και θα προχωρήσουμε αγκαλιασμένοι και ενωμένοι όπως εσείς τότε

όχι για 'μας , ούτε για ίδια συμφέροντα αλλά για τη διεξαγωγή του μεγάλου αγώνα που θα μας φέρει κοντά στις ρίζες μας

ώστε να τιμάμε και να σεβόμαστε εσάς που μας γεννήσατε εσάς που μεγαλοურγήσατε .

Επιζητούμε φωτιά από τη φωτιά σας !

Απαγγελία: Μαρία Γερολυμάτου

Οι Έλληνες Εθνικοί

Οι μόνοι που δεν ξέχασαν ποτέ τους πρόγονους που έπεσαν για την ελευθερία και τη δημοκρατία είναι οι Έλληνες Εθνικοί, όπως αποκαλούν τους ελληνοθήρησκους. Και οι μόνοι βέβαιοι που δικαιούνται να γιορτάζουν, αφού πιστεύουν και λατρεύουν τους Έλληνες θεούς, τους οποίους λάτρευαν και οι πρόγονοί μας, εκείνοι που έπεσαν ηρωικά όχι μόνο υπέρ εστιών αλλά και υπέρ βωμών. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, σε μια σεμνή τελετή, στο χώρο των Θερμοπυλών, κατέθεσαν στεφάνια έκαναν σπονδές και μίλησαν για τη θυσία των Ελλήνων..

Τριακόσιοι Σπαρτιάτες, εφτακόσιοι Θεσπιείς και περί τις δύο χιλιάδες Μεσσηνιοί είλωτες νίκησαν και μετά από προδοσία, έπεσαν ηρωικά έχοντας απέναντί τους τον πολυάριθμο στρατό του Ξέρξη. Γι' αυτούς, λοιπόν, ο φόρος τιμής, τα στεφάνια και οι ολιγόλεπτες ομιλίες.

«Η αρετή τους με το εκτυφλωτικό φως τούς αποσπά από τα δώματα του Άδη», ακούγεται να λέει ο τελευταίος της εκδήλωσης, Σωκράτης Χριστοδουλάρης. «Α-

θάνατοι», ανακράζει κάποιος τρεις φορές. Και ακολουθούν όλοι όσοι παρευρίσκονται. Η συγκίνηση στο ζενίθ.

Σάββατο, 1η Αυγούστου.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την άφιξη και το στεφάνωμα δρομέων που ήρθαν από τη Λαμία. Ακολούθησε μία αναδρομή στο θεσμό των «Θερμοπυλείων» από τότε που άρχισε, το 1996, μέχρι σήμερα. Ο ομιλητής αναφέρθηκε και στον πόλεμο που τους ασκήθηκε επανειλημμένα από τη Μητρόπολη Φθιώτιδας προκειμένου να σταματήσει τη διοργάνωση. Λες και ο Λεωνίδα και οι τριακόσιοι του, όπως και οι Θεσπιείς, ήταν παιδιά μιας άλλης πατρίδας, λες και δεν ήταν Έλληνες που έπεσαν ηρωικά γι' αυτά που υπερασπίζονταν.

Κύρια ομιλήτρια ήταν η καθηγήτρια του Πανεπιστημίου της Αθήνας, κυρία Μαρία Τζάνη, η οποία αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στο ιστορικό της μάχης, αλλά και στο χρέος μας σήμερα να τιμούμε αυτούς που μας τίμησαν με τη θυσία τους.

Ακολούθησε η κατάθεση στεφάνων από τους εκπροσώπους των σωματείων στο μνημείο του Λεωνίδα και των Θεσπιέων, ύμνοι και προσκλητήριο των ηρώων, χοές

και ολιγόλεπτες ομιλίες.

Συγκρατήσαμε δυο λόγια από τη σύντομη ομιλία του συγγραφέα Βλάση Ραισιά, προέδρου του Υ.Σ.Ε.Ε.:

«...Τυχεροί οι Θερμοπυλομάχοι. Γιατί είχαν μια ελεύθερη πατρίδα να υπερασπιστούν, ενώ εμείς σήμερα, αφού η δουλειά του '21 έμεινε ημιτελής, έχουμε μία πατρίδα να απελευθερώσουμε.

»Τυχεροί, τέλος, όσοι ούτε εκείνους, ούτε εμάς κατάλαβαν. Γιατί οι λίγοι πλέον που μας καταλαβαίνουν, για να χρησιμοποιήσω τον Χέντερλιν, υποχρεώνονται να μοιραστούν μαζί μας το μεγαλείο και την απελπισία μας».

Τα αρχαιοπρεπή οπλιτικά αγήματα «Άρες Άναξ» και «Κορύβαντες» καθήλωσαν τους παρευρισκόμενους, με την αναπαράσταση σύγκρουσης σώμα με σώμα, εν πλήρη εξαρτήσει.

Η βραδιά έκλεισε με λαμπαδηδρομία στο λόφο του Κολωνού, μουσική και συμπόσιο.

Η γιορτή της «Χρυσής Αυγής»

Δεν γνωρίζουμε τι είδους γιορτή έκαναν, όμως έχουμε να πούμε τούτο:

Τη Σπάρτη και τους εμβλη-